CO PRO NÁS ZNAMENÁ SVOBODA?
Jak vnímají svobodu žáci naší školy?
ČTĚTE NA STRANĚ 2

RADY, TIPY A TRIKY RYZE PŘEDVÁNOČNÍ
ČTĚTE NA STRANĚ 4

Slovo úvodem

Máme za sebou první čtvrtletí školního roku 2019/2020, a to znamená jediné, přicházíme s dalším vydáním školního časopisu Pod lavicí. A že se během tří měsíců stalo věcí... Některé třídy byly na zeměpisné exkurzi v saských Drážďanech, jiné navštívily zajímavé výstavy a některé se dokonce aktivně zapojily do příprav výstavy, kterou jsme si připomněli třicetileté výročí Sametové revoluce.
Můžete se těšit na zajímavé články, knižní tipy a nějaké to luštění.
Tak příjemnou zábavu, kamarádi.

autor článku:
VLASTIMIL BANÍK

Do Drážďan za kulturou, poznáním i nákupy

Bylo to 8. října, kdy jsme vyjeli na výlet do saských Drážďan.

Od školy jsme vyjížděli už v půl osmé ráno, proto někteří dobíhali autobus ještě se zalepenýma očima. Co nedospali doma, mohli dospat v autobuse během dvouhodinové cesty. Naším prvním cílem byla proslulá drážďanská obrazárna Zwinger. Na vystavených dílech jsme obdivovali portréty, krajiny i zátiší starých mistrů. Ačkoliv nebyly všechny místnosti galerie turistům přístupny strávili jsme tam příjemné dvě hodiny.

Dalším cílem našeho výletu bylo centrum města a samozřejmě i nákupní centrum Primark, které jsme nemohli za žádnou cenu vynechat. Během dvouhodinové nákupní horečky jsme sehnali vše, co jsme potřebovli, zejmena spolužačkám se tahle zastávka moc zamlouvala.

Posledním místem, které jsme měli v úmyslu v Drážďanech navštívit bylo Muzeum Hygieny. Díky tomu, že expozice muzea je interaktivní, mohli jsme si vyzkoušet například to, jakým způsobem vidí svět barvoslepý člověk, jak se orientuje

v prostoru člověk bez sluchu a mnoho dalšího.
Po celodenním programu jsme s radostí nasedli do autobusu a nechali se zase odvézt domu do Černošic.

Výlet organizovaný panem učitelem Svobodou byl poučný i zábavný zároveň, už teď vím, že bych rád jel na další. Nechám se překvapit, kam to bude příště.

Matěj Preuss, 7. B

U druháků to tedy žije

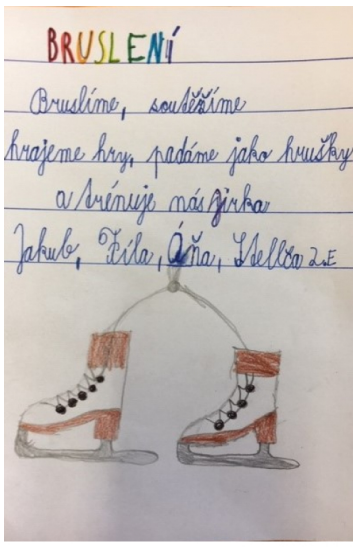

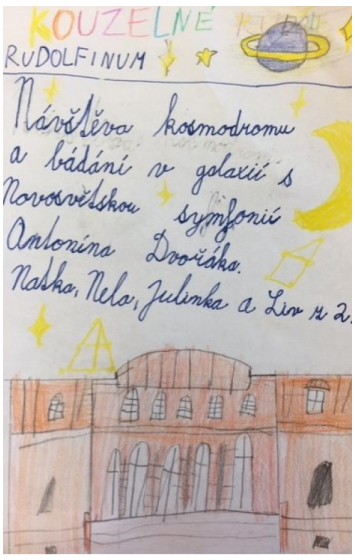

Novinky ze školní knihovny

Od září do naší knihovny přibyla pěkná řádka nových knih, rozhodně si vybere každý. Skoč se mrknout do podkroví, co tam na tebe čeká ;)

ČTENÁŘI ZAČÁTEČNÍCI
Stará, E.: **A pak se to stalo**
Morgan, W.: **Chyceni v Minecraftu. Trosečníci.**
Cobb, A.: **Ema a její kouzelná ZOO.**

Fischerová, D.: **Pohoršovna**
Bosse, S.: **I delfínům se občas stýská**
Bizzi, R.: **Winx Club**

ZKUŠENĚJŠÍ ČTENÁŘI
Walliams, D.: **Kluk v sukních**
Jurková, P.: **Viktor a záhadná teta Bobina**
Gaiman, N.: **Koralina**
Braunová, P.: **Nejhorší den v životě třeťáka Filipa L.**
Brezina, T.: **Případ pro tebe a Klub Tygrů – Žraločí pevnost**
Rylance, U.: **Penny Vostrá – Nic není nemožné!**
Mercer, S.: **Moje ségra je upír. (6. dílů)**
Sharpe, L.: **Billy Super – král vynálezců**

CO PRO NÁS ZNAMENÁ SVOBODA

Žáci 5.A dostali v rámci hodin českého jazyka za úkol zamyslet se, co znamená svoboda pro zvíře, které strávilo celý život v ZOO. Zadání samozřejmě souviselo s výročím třiceti let od sametové revoluce, která přinesla svobodu i pro nás. V následujících článcích si můžete přečíst ty nejzdařilejší texty, uvidíte, že každý z nich je v něčem jiný a na svobodu se dívá z poněkud jiného úhlu.

Jednou takhle lezu po stromě nad ohradou, vtom zapraská větvička a žuch, rovnou na elektrické hrazení. A ono mi to nedalo ránu! Konečně můžu ven, najím se dosyta. Juchů, paráda! Vykradu stánek s občerstvením! Juchů, jupí! A jde se, v krámku jsou sušenky. Mňam, mňam. A zase banán a jablíčko. Teď si půjdeme zajezdit na buvolovi. Uvelebíme se na hřbetu a jedem. Buvole, jeď, jeď, juchů, svoboda!

Jan Steciv, 5.A

Černý panter

Ó můj bože, nedostala jsem ránu! Co se stalo? Co mám dělat? Mám jít ven, nebo zůstat ve výběhu? Co by se tak stalo, kdybych šla ven... Hmmm... Uviděla bych spoustu věcí, které neznám, ale na druhou stranu by se mi něco mohlo stát. Co kdybych se ztratila? Kdybych zůstala ve výběhu, tak bych zažila spoustu dalších stejných a nudných dní, ale zase se tu o mně starají - dávají mi najíst a napít, ošetří mě, když se mi něco stane.

Ale ti lidé mě štvou! Pořád chodí kolem mě, foti si mě a tak. Hmmm... Co mám dělat? Já fakt nevím. Mám nápad. Zkusím vystrčit tlapu a uvidím. Páni, to je zvláštní pocit! Zkusím vystrčit druhou a třetí a čtvrtou packu. Jé, já jsem venku!

Eliška Loeblová, 5.A

Moje neočekávané dobrodružství

Vyšla jsem ven z ohrady a nikdo tam není. Mám strach, ale těším se na nové věci. Co mě tam venku čeká? Nikdy jsem tam nebyla. Jak to vypadá venku? Co když se mi tam něco stane - zraním se, ztratím. Nebo uvidím krásné věci a zažiju něco nádherného? Dostanu se zpátky domů do Afriky, nebo se mám vrátit zpátky do ohrady, kde to znám? Poradí mi někdo cestu? A co když nebudu mít co jíst? V ohradě mám jistotu, ale co kdyby na mě venku byli lidé krutí a zlí? V ZOO najdu úkryt, ale venku možná ne...

Honí se mi hlavou spousta otázek. Je normální, že jsem prošla ven? Jako žirafa jsem velká, co když mě najdou? Musím udělat správné rozhodnutí. Doufám, že to nebude chyba. Já to zkusím. Ať aspoň zbytek života prožiju naplno. Tak já jdu!

Kristýna Štěpánková, 5.A

Zpátky do Afriky

Vidím konečně svobodu. Můžu mít konečně velký výběh. Už nebudu chráněn tím ostnatým drátem, ke kterému když se přiblížím, tak mi dá ránu. Ono to totiž moc bolí. Budu moci běhat za motýly. Nebude mě nikdo hlídat ani převážet do jiné zoologické zahrady. Už mě nikdo nebude dráždit. Už se nebudu nikdy prát o maso. Teď už budu mít všechno pro sebe. Nikdo mě nebude trestat, že jsem někoho podrápal nebo pokousal. Už mi nebude nikdo přikazovat, co mám a nemám. Potkám jiná zvířata a budu se s nimi kamarádit. Bude to lepší život. Super dobrodružství! Dostanu se z Čech do Afriky, do mého rodiště. Vrátím se za mámou a tátou. A až budu starší, můžu cestovat zase zpátky do ČR a do dalších jiných zemí. Proč se to nestalo už dřív?

Každý se mě tady bojí, někdo se mi bude jinde klanět. Mám rád svoji tlupu, ale teď nastala změna a budu se muset rozloučit, budu šťastný, budu rád, budu nejlepší! Ale ne, to asi nebudu... Ale uvnitř mého srdce to tak vždycky bude. Myslete si to o sobě taky! I když vám někdo řekne, že jste špatní, ve svém srdci můžete být nejlepší!

Kateřina Jedličková, 5.A

Cestování

foto: Jaroměřice nad Rokytnou

Cestování znamená, že mohu jezdit po různých zemích a poznávat mnoho nových míst a lidí. Já už jsem byla v několika zemích - např. v Turecku, Chorvatsku, na Rhodosu, v Itálii a v dalších. Ráda cestuji se svojí rodinou a kamarády. Moje první velké cestování bylo, když mi byly asi dva roky, letěli jsme do Turecka. Cestování mě baví nejen proto, že poznáváme cizí země, ale i protože objevuji a vidím zajímavé věci při cestě tam a zpět.
Letos v létě jsme byli v Chorvatsku u moře a v zimě pojedeme do Itálie lyžovat. Tam jezdíme každou zimu, ale pokaždé navštívíme jiné místo. Většinou nám vyjde krásné počasí. Ráda také cestuji po České republice, baví mě poznávat nové hrady, zámky nebo různé rozhledny. Naposledy jsme cestovali po jižní Moravě. Nejvíce mě zaujalo Znojmo se svým historickým centrem a zámek v Jaroměřicích nad Rokytnou, který byl postaven podle vzoru francouzského Versailles.
Cestování má mnoho výhod. Vidím nejen spoustu krásných míst, ale některé zajímavosti se mi hodí také do učiva. Další výhodou je, že díky cestování do cizích zemí si také zdokonaluji anglický jazyk. Jsem ráda, že díky rodičům mohu takto cestovat, protože vím, že to není levná záležitost. Cestování pro mě znamená radost, ale zároveň se vždy těším zpátky domů na své blízké a kamarády.

Eliška Kocourková, 6.A

VLASTNÍ PORTÁL ŽÁKOVSKÝCH PUBLIKACÍ www.spolecneprostor.cz

Polsko

Pokud byste neměli o vánočních prázdninách co dělat, zvažte návštěvu sousedního Polska. Nabízí pro každého něco.

Polsko je moc krásná země. Hlavní město je Varšava. Polsko leží ve střední Evropě a hraničí s Německem na západě, s Českem a Slovenskem na jihu, Běloruskem a Ukrajinou na východě a s Litvou a Ruskem na severu. Ze severu má Polsko přístup k Baltskému moři (770 km pobřeží).
Polsko bylo za 2. světové války také prvním cílem nacistů, bylo obsazeno do dvou dnů, až takovou sílu měl německý vůdce Adolf Hitler a Poláci neměli nejmenší šanci proti německému bleskovému útoku, tzv. Blitzkrieg. Vojáci SS to tam zničili, jako když hodíte talíř na zem. Postavili zde také koncentrační tábory. Nejznámější je Osvětim. Do Osvětimi se dnes může i na prohlídky. Uvidíte zde např. hromady bot, jejichž majitelé zde zemřeli.
Nejnavštěvovanější památkou je solný důl Wieliczka, který byl zapsán do seznamu památek UNESCO. Leží jen pár kilometrů jižně od města Krakov, jež je hlavním městem Malopolského vojvodství. Důl je 160 m hluboký a těžit se v něm začalo již ve 13. století. Je tam např. i kaplička a vše je tam postaveno ze soli.
Dále za návštěvu stojí hrad jménem Wawel. Na hradě je hrobka pana prezidenta.
Pod hradem je socha draka Wawela, která každý den od 18 hodin každých pět nebo patnáct minut chrlí oheň.
Za zmínku a samozřejmě za návštěvu stojí i Muzeum polského letectví v Krakově. Toto muzeum patří k největším leteckým muzeím ve střední Evropě. Je zde vystaveno cca 100 letadel, větroňů a vrtulníků i téměř kompletní sbírka sériových verzí MIG-21, americký stíhací bombardér F-105, švédský Viggen, Harrier GR 3 i proudový polský zemědělský letoun M-15.

Oliver Unger, 5.A

Vernisáž výstavy Stopy totality

V říjnu a listopadu vystavovala naše škola příběhy z projektu Stopy totality. Jedná se o panely, které zapůjčuje společnost Cesta tam a zase zpátky a které zobrazují osudy rodin i jednotlivců postižených minulým režimem. Příběhy zpracovali žáci a studenti základních a středních škol. Výstava byla primárně určena pro naše žáky, ale v jednom listopadovém týdnu jsme ji otevřeli i pro veřejnost. Vernisáž se konala v úterý 12. listopadu a jejího moderování se ujali žákyně a žáci šestých tříd Amélie Klajmonová, Terezie Šmídová, Dominik Ingr, Alex Marek a Martin Veber. Sami si připravili scénář a návštěvníky výstavou profesionálně provedli. Jak řekla moderátorka Terka, připomínat si osudy těchto i jiných „zapomenutých" lidí je důležité, protože se z nich snad poučíme a nedopustíme, aby se jim naše osudy jednou podobaly.

autor článku:
MÍŠA ŠLESINGEROVÁ

Mše pro Stonožku

Každým rokem se kolem svátku sv. Mikuláše, patrona a ochránce všech dětí, koná v Katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava na Pražském hradě slavnostní mše pro podporu sdružení Stonožka. V letošním roce jsme tuto výjimečnou událost navštívili i my společně s klienty Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí z Liberce.

Ohromný gotický prostor svatovítské katedrály byl do posledního místa zaplněn žáky a učiteli ze všech koutů republiky. My jsme díky kamarádům z Liberce měli čestná místa hned vedle hlavního oltáře, celou akci hudebně provázel smíšený sbor, tvořený žáky pražských základních škol a studentů Pražské konzervatoře. Nejen díky prostoru, kde se mše odehrávala měla celá akce velmi slavnostní charakter a připravila nám doslova vánoční atmosféru.

Bylo příjemné, i přes chladné počasí, zúčastnit se této mše a to hned z několika důvodů. Jednak jsme měli možnost se dostat na místo, které jen tak běžně nenavštívíme, jednak nás hřálo u srdce setkání s milými lidmi. My jsme se vánočně naladili už 6. 12.

Vlastimil Baník

Sandboarding

Už asi podle názvu poznáte, o co se jedná. Když si přeložíte z angličtiny slovo sand, tak už tušíte, že sandboarding znamená jízdu na snowboardu po písku. Tato zábava se odehrává pouze v poušti, takže u nás není moc známá. Když si představíte, jak jste na snowboardu a jedete dolů z vysoké duny, tak představa bude podobná snowboardingu. Ale ve skutečnosti jedete z duny rovně, protože sandboard neklouže po písku tolik jako snowboard po sněhu, takže jedete pomaleji a oblouky byste se jenom zdržovali. Také to nemá moc bezpečné vázání. Je to pouze jeden popruh, do kterého si navlečete nohy. Žádné boty k tomu nedostanete, můžete si vzít svoje tenisky nebo jet naboso.
Pokud jste už dlouho nezažili zábavu, která stojí za to, tak sandboarding doporučuji. Prožijete nesmírnou legraci a mimoto se můžete ještě projet na velbloudovi nebo uvidíte západ slunce na největší duně v poušti.

Amélie Klajmonová, 6.A

VZOR

Pobavte se o Vánocích

Paní učitelka se ptá dětí v mateřské školce: „Aničko, jak dělá kočička?"
„Mňau."
„Františku, jak dělá žába?"
"Kvák."
„Baruško, jak dělá pejsek?"
„Haf."
„Pepíčku, jak dělá myš??"
„Klik."

Říká ryba rybě: „Vidíš to jídlo?"
„Vidím, ale má to háček."

Pepíček říká mamince, že ho bolí ucho. Maminka odpoví, že to bude asi zánět středního ucha.

„Ale já žádné střední ucho nemám. Já mám jen levé a pravé," diví se Pepíček.

Natálie Roubíčková, 6.C

Kakaový dort do hrnku

3 polévkové lžíce hladké mouky

2 polévkové lžíce kakaa

2 polévkové lžíce cukru

špetka soli

špetka prášku do pečiva

3 polévkové lžíce mléka

Sypké ingredience smícháme dohromady a přilijeme tekuté ingredience, aby se neudělaly hrudky. Vše smícháme dohromady a vložíme na 1-2 min do mikrovlnky. Pozor, bude to horké!
Po krátkém vychladnutí můžete dortík ozdobit šlehačkou nebo posypat zdobením.

Dobrou chuť!

Anna Krausová, 6.C

Banánové muffiny

Recept na 12 porcí

1 hrnek mouky
2 rozmačkané banány
1/2 kávové lžičky jedné sody
1/2 hrnku hnědého cukru
2 vajíčka
(můžete si připravit i čokoládu na vaření, ovoce, může být i mražené)

Do misky nasypte mouku a sodu. Přidejte cukr a zamíchejte. Vložte rozmačkané banány a opět zamíchejte. Přidejte vajíčka, zamíchejte. Míchat můžete ručně i v mixéru.
Připravte si košíčky (a ovoce s čokoládou). Až bude těsto rozmíchané, naplňte košíčky do půlky (i s ovocem a čokoládou - doporučuji kombinaci višní a čokolády). Troubu předehřejte na 180 stupňů a vložte košíčky. Nechte je péct asi 20 min a poté zkontrolujte. Pokud jsou hotové, nechte si chutnat!

Dobrou chuť!

Michaela Pavlová, 6.C

Poznej knihu!

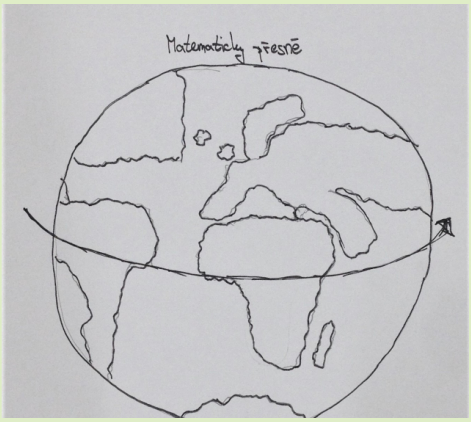

Dominik Ottomanský, 9.B

Poznej knihu!

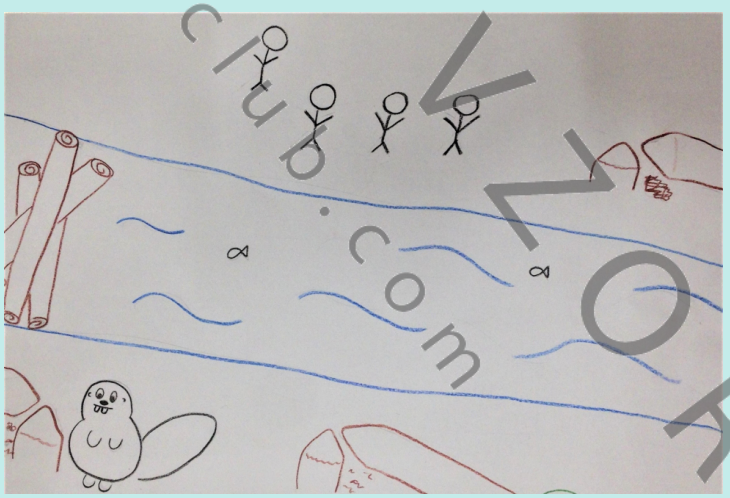

Helena Václavková, 9.B

VZOR VZOR VZOR
www.schoolpressclub.com